

Beperkt
en toch
Genieten

Beperkt
en toch
Genieten

Geschreven & geïllustreerd door:

Frans Claessens

Het Zilveren Schor

*Eerder verscheen van deze auteur:
Leven met beperkingen in 2015
Beperkt en toch Genieten in 2017 niet meer verkrijgbaar
Een beperking, wat nu? In 2018
Door het oog van de naald in 2023*

*© 2023 Eigen beheer versie 2
© Auteur Frans Claessens*

*Coverontwerp: Uitgeverij Oostland De cover is van versie 1
Binnenwerk: Frans Claessens
Foto cover bewerkt door: Frans Claessens*

*ISBN: 9789403719375
NUR: 402*

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 jº het Besluit van 20 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprerecht (postbus 882, 1180 AW, Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) van deze uitgave in bloemlezingen, readers, en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912), dient men zich tot de uitgever te wenden.

Inhoud

<i>Op weg naar Arnemuiden</i>	7
<i>De eerste dag</i>	18
<i>Een leuke tijd in het plaatsje Veere</i>	31
<i>Een avond met gezellige muziek</i>	42
<i>Jozef en Lia hun eerste nachtdienst</i>	53
<i>Een prachtige wandeltocht</i>	69
<i>Genieten van een spellenmiddag</i>	79
<i>Winkelen in Arnemuiden</i>	93
<i>Jozef heeft een rustige dag</i>	106
<i>Een mooie rit door de provincie Zeeland</i>	118
<i>De gezellige middag bij het Veerse Meer</i>	134
<i>Met de tweede groep naar Veere roeien</i>	145
<i>De tweede gezellige muziekkavond</i>	156
<i>Een erg leuke huifkarrit</i>	165
<i>Paardrijden in een manage</i>	183
<i>Gezellig picknicken</i>	200
<i>Heerlijk zwemmen</i>	214
<i>De laatste gezellige avond</i>	226

<i>Afscheid nemen van de gasten</i>	238
<i>Diner en evaluatie voor de begeleiding</i>	247
<i>Een warm onthaal bij thuiskomst</i>	253
<i>Biografie van de schrijver</i>	265

Op weg naar Arnhem

Het was de laatste schooldag en Jozef kreeg zijn derde en tevens ook zijn laatste rapport van dit schooljaar. Er stonden gelukkig weer goede punten op dus mocht hij erg tevreden zijn over zichzelf.

Nu maar weer naar de bushalte in Venlo kort bij het NS-station, dacht Jozef, want dan kon hij naar huis om daar het mooie nieuws te vertellen. Daar aangekomen stond er op het bushaltebordje als vertrektijd van de bus, dat dit om tien voor vijf hedenmiddag zou zijn. Nadat Jozef in de bus was gestapt vertrok deze richting Venray. Beide plaatsen zijn gelegen in het noordelijkste gedeelte van de provincie Limburg.

Toen de bus in het dorp Leunen was aangekomen, stopte deze bij een bushalte

die vlakbij de kerk was gelegen en stapte Jozef uit om naar zijn tante te lopen, waar hij hedenochtend zijn fiets had neergezet. Na z'n oom en tante goedendag gezegd en bedankt te hebben voor het mogen stallen van zijn fiets, fietste hij even later met een vrolijk gezicht naar huis.

Jozef moest nu een half uur fietsen en hoopte wanneer hij thuis aankwam, met trots het rapport aan zijn ouders te kunnen laten zien. Eenmaal thuis aangekomen stonden in de keuken zijn ouders al op hem te wachten. "Wat is er?", vroeg zijn vader toen Jozef lachend binnenkwam. Hij antwoordde: "Kijk maar op mijn rapport, papa." "Zó", riep zijn vader Stefano uit, "dat ziet er goed uit en wat heb jij toch goed je best gedaan!" Toen ging Jozef verder en zei: "Als ik volgend jaar mijn diploma meubelmaken heb wil ik

nog twee jaar naar school, want ik wil ook het stoffeerdiersdiploma gaan halen papa.” Zijn vader antwoordde: “Dat zal met deze cijfers vast wel lukken, jongen.” Jozef was nu inmiddels al timmerman en over een jaar hoopte hij ook meubelmaker te zijn. Zijn moeder Hendrica zei: “Laat ik eerst maar een lekker kopje thee voor ons maken en daarna gaan we aan tafel om te eten.” Na het eten ging Jozef nog even wat opruimen en hobbyen in zijn werkplaats op de houtdraaibank, want hij was een kandelaar aan het maken. Vanavond zou Jozef op tijd naar bed gaan, want morgen moest hij weer vroeg opstaan.

De volgende morgen ging hij eerst zijn vader helpen op de boerderij. Jozef had namelijk nog bijna twee weken vakantie voor hij veertiendagen zwaar beperkte mensen zou gaan helpen in Arnemuiden. Die plaats

ligt in de provincie Zeeland. Ook thuis moest hij nog vier pootjes draaien, die een meubelmaker bij hem had besteld. Zo waren deze eerste twee weken vakantie snel voorbij en was bijna de dag aangebroken om mensen die in een rolstoel zaten, mee te gaan helpen om hen een fijne vakantie te bezorgen. Enkele dagen voordat Jozef veertiendagen naar de accommodatie 'Het Zilveren Schor' in Arnemuiden zou gaan, had hij alvast alle benodigde spullen klaargelegd en de koffer ingepakt met kleding, zwemspullen, ondergoed, zakdoeken, kamerjas, handdoeken en washandjes. Jozef moest ook nog een toilettas inpakken, maar dat kon pas op de dag van vertrek, want een aantal spulletjes had hij thuis eerst nog iedere dag nodig. Ook moest hij proberen alles in één koffer en één tas te laten passen, zodat hij het zelf kon dragen, want

Jozef zou alleen met de trein naar Arnemuiden gaan. De dag voor vertrek, het was donderdag dertien juli negentienachtenzeventig, keek Jozef ook nog even alles goed na of hij ook daadwerkelijk alles had ingepakt wat op het papier stond, dat er vanuit de organisatie was gestuurd die deze veertiendaagse vakantie verzorgden. Dan wist Jozef ook zeker dat er niets vergeten zou worden en kon hij daarna de koffer alvast sluiten. Het laatste beetje wat morgenvroeg nog moest worden inpakt, kon Jozef dan in de toilettas doen en daarna in een grote tas die hij over zijn schouder kon hangen. Die avond ging Jozef op tijd naar bed omdat hij de volgende morgen al vroeg moest vertrekken.

De volgende morgen ging al om half zes de wekker af en stond Jozef goed uitgerust op.

Eerst ging hij zich scheren, douchen, aankleden en tandenpoetsen. Toen Jozef hiermee klaar was, stopte hij de laatste spulletjes in de toilettas. Daarna stopte hij deze in de tas die hij over zijn schouder kon hangen. Toen Jozef zijn bagage had klaargezet, maakte hij ook nog een lunchpakketje voor onderweg klaar. Maar voor hij vertrok nam Jozef nog een ontbijt en iets te drinken. Zijn jas stopte hij tussen de riem van zijn schoudertas, want vanwege het mooie weer had Jozef die niet direct nodig. De zon scheen al volop en eigenlijk kon deze dag al niet meer stuk. Om kwart voor zeven liep Jozef naar de bushalte in het dorp Ysselsteyn waar hij woonde. Dit dorpje ligt in de provincie Limburg. Volgens het bordje bij de bushalte zou de bus, die er al aan kwam rijden, om tien over zeven richting Helmond vertrekken. Jozef moest namelijk eerst met

de bus naar Helmond in de provincie Noord-Brabant. Om tien voor acht kwam hij aan bij het NS-station in Helmond. Jozef stapte uit en kocht er een kaartje aan het loket om met de trein naar Arnemuiden te kunnen reizen. Deze plaats ligt in de provincie Zeeland. Even later, hij stond nog maar net op het perron, kwam de trein er al aanrijden vanuit de richting Venlo. Na ingestapt te zijn, vertrok deze trein richting Breda in dezelfde provincie gelegen. Na ruim drie kwartier reizen met de trein, stopte deze op het perron van Breda, maar was ondertussen wel al gestopt in de plaatsen Eindhoven en Tilburg. In Breda stapte Jozef uit en liep naar de overkant van het perron want daar zou de trein die richting Roosendaal ging aankomen. Na aankomst van de trein liet Jozef eerst alle passagiers uitstappen en daarna kon hij de trein ingaan. Na ver-

trek was het ruim een kwartier reizen, voordat hij in Roosendaal aankwam. Hier moest Jozef overstappen, om de trein die richting Vlissingen ging te kunnen nemen. Deze trein vertrok niet vanaf hetzelfde perron, dus moest hij eerst naar een ander perron van het station lopen. Daar aangekomen stond de trein al te wachten en nadat Jozef was ingestapt vertrok deze al.

Na in Arnemuiden gearriveerd te zijn, had

Jozef ongeveer een uur gereisd met deze trein vanuit Roosendaal. Hij stapte uit en liep naar de voorkant van het station waar al enkele busjes stonden te wachten op alle

hulpverleners. Het was ondertussen tien voor elf geworden. Jozef was ruim op tijd, want de busjes zouden om kwart over elf richting de accommodatie 'Het Zilveren Schor' vertrekken. Nadat alle vrijwilligers en vrijwilligsters waren ingestapt, vertrokken de drie taxibusjes richting de bestemming voor veertiendagen. Alle begeleiders en begeleidsters moesten uiterlijk om twaalf uur aanwezig zijn, zodat men eerst kon bespreken wat van hen deze veertiendagen zou worden verwacht. Er volgde een goede uitleg en een welkomstwoord van de hoofdleidster. "Ik heet Esmeralda van den Broek en noem mij maar gewoon bij de voornaam als jullie vragen hebben of iets willen weten, want dat vind ik het prettigst", begon ze. Ook werd er besproken hoeveel gasten deze veertiendagen zouden komen en wat van iedereen verwacht zou worden, buiten

dat men twee gasten per persoon te verzorgen had. Er kwamen in totaal vijftig gasten en dertig vrijwillige begeleiders en begeleidsters. Als begeleider of begeleidster had ieder de taak om te proberen de gasten een mooie vakantie te bezorgen.

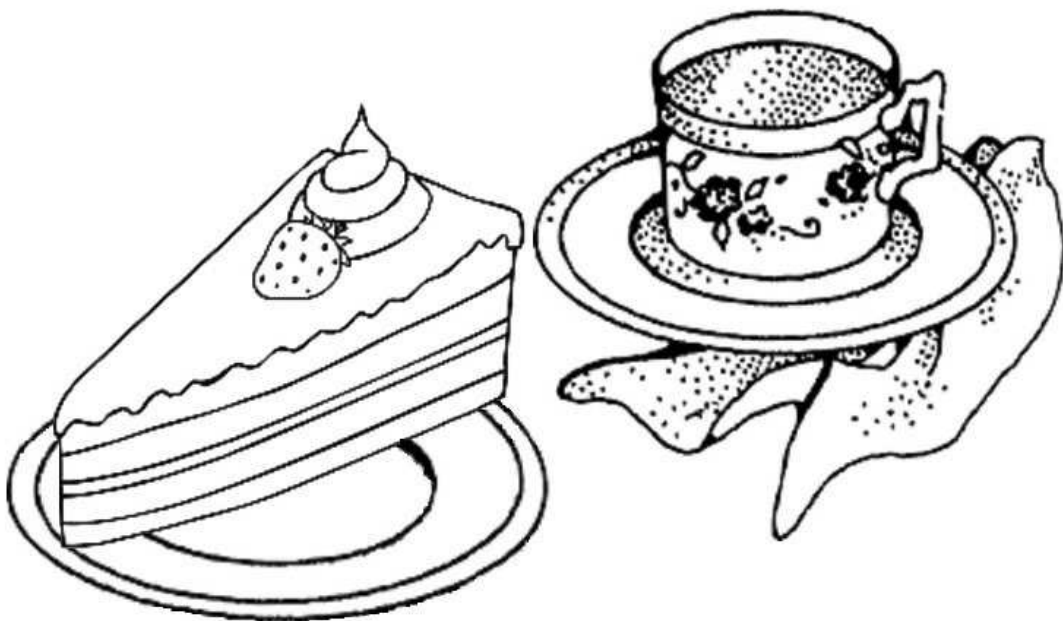
Daarna kreeg iedereen de tijd om zijn spullen op de voor hen toegewezen kamer te zetten en zich even op te frissen. Alle kamers waren boven, behalve die van Jozef en een vrouwelijke collega, want zij hadden ieder een kamer beneden naast de zaal waar hun twee gasten zouden logeren die zij tijdens deze veertiendagen zouden verzorgen. De koffer en de tas werden door hem leeggehaald en de spullen in de kast gelegd. Deze vakantie was hij de jongste begeleider. Jozef was namelijk achtentwintig februari van dit jaar achttien jaar

geworden. Ook waren hij en een vrouwelijke collega de enige die als begeleiding een beperking hadden en daarom beneden sliepen. Zijn collega had namelijk reuma, maar gelukkig nog in een lichtere vorm, zodat ze er nog niet al te veel last van had. Na even met haar gesproken te hebben over hun ziektes, vroeg hij wat haar naam was. Ze antwoordde: "Ik heet Carolien en kom uit Utrecht". Daarna zei Jozef: "Zelf heb ik spasme, maar kan gelukkig nog alles doen wat ik in het dagelijks leven zou willen en ik kom uit Ysselsteyn in de provincie Limburg." Na alles besproken te hebben en nadat iedereen zijn spullen had opgeruimd, zouden Jozef en de andere begeleidsters en begeleiders, vanaf half drie de gasten ontvangen.

De eerste dag

Alle gasten konden nu gastvrij worden ontvangen, want iedereen was er klaar voor, ook Jozef. De begeleiders en begeleidsters zouden er nu voor gaan zorgen om deze veertiendaagse vakantie tot een succes te maken. Om vijf voor half drie kwamen de eerste gasten aan. Ze werden warm onthaald met een kop koffie of thee en een stuk gebak. Om vier uur kwamen de laatste gasten aan die uit het meest noordelijkste puntje van Nederland kwamen. Zij kwamen namelijk uit Delfzijl, gelegen in de provincie Groningen. Alle vijftig gasten en dertig begeleiders en begeleidster waren nu aanwezig, waaronder ook de twee koks. De hele groep zou van vrijdag veertien tot en met donderdag zeventwintig juli negentienachtenzeventig samen zijn in de

accommodatie 'Het Zilveren Schor'. Het was de bedoeling om er een mooie vakantie voor alle gasten van te maken en hier was Jozef voor gekomen. Er waren verschillende gasten bij in een rolstoel die geholpen moesten worden met eten en drinken, omdat zij het zelf niet konden door de beperking die ze hebben. Er waren ook mensen bij in een rolstoel die gedeeltelijk zelfstandig konden eten en hun stoel voortbewogen. Er bleken maar drie gasten tussen te zitten die nog een klein stukje konden lopen.

Nadat alle ouders en de chauffeurs van de taxibusjes weg waren en de gasten hun koffie of thee met het gebak genuttigd hadden, werden zij naar de voor hen aangewezen slaapzaal gebracht. Daar werden de koffers die ze bij zich hadden leeggemaakt en alle spullen in de daarvoor bestemde kasten gelegd of gehangen.

Jozef moest deze veertiendagen twee mannen verzorgen en als het nodig was een collega mee laten helpen. Dat deed hij heel erg graag ook al had Jozef zelf ook een beperking. Hij zou altijd met nog een begeleider in dezelfde slaapzaal werkzaam zijn, want in iedere zaal sliepen vier gasten. Jozef sliep naast de slaapzaal van zijn twee gasten, die Martijn en Constantijn heten. In de slaapruimte van Jozef stonden twee bedden. Zelf heeft hij de

ziekte spasme, maar gelukkig kon Jozef er nog goed mee vooruit, want hij ondervond erop dit moment nog weinig hinder van. Jozef had zich opgegeven om deze veertiendagen te komen helpen omdat hij graag mensen hielp die zelf weinig of niets meer konden. Jozef vond dat hij zelf niets had tegenover mensen die altijd in een rolstoel moeten zitten. Mensen helpen die zelf niet veel konden deed Jozef vroeger namelijk ook al op de school waar hij had gezeten iedere week van maandag tot en met vrijdag.

Nadat Jozef daarmee klaar was, het was inmiddels vijf uur in de middag geworden, ging hij voor men aan tafel moest, nog even met zijn twee gasten buiten op het mooie terras zitten. Men zou om half zes gaan dineren. Jozef was aan een tafel ingedeeld om tijdens het diner tussen twee

gasten in een rolstoel te gaan zitten en die zou hij deze veertiendagen helemaal verzorgen. Zoals u al eerder in dit boek heeft kunnen lezen, heten deze twee heren Martijn en Constantijn.

Toen eenmaal iedereen aan tafel zat werd er even stilte gevraagd door hoofdleidster Esmeralda, zodat ieder voor zich kon bidden als hij of zij dat wilde voordat men aan het diner begon. Even later werden er grote kommen met soep op alle tafels gezet en moest iedereen van de begeleiding, dus ook Jozef, eerst voor zijn twee gasten opscheppen zodat beide heren konden gaan eten. Nadat beide heren waren voorzien kon hij ook voor zichzelf een bordje soep opscheppen en deze opeten. Ook mocht men kiezen wat men tijdens het diner wilde drinken. Voor zijn twee gasten moest Jozef een glas limonade

gaan halen en bracht ook wat te drinken voor zichzelf mee. Martijn, die links van hem zat, kon zelf eten, maar Constantijn moest hij regelmatig de soep uit een beker laten drinken terwijl hij zelf tussendoor ook at. Op het menu stond deze eerste dag als voorgerecht kippensoep en die smaakte heerlijk.

Na de soep te hebben gegeten werden alle borden, bekens en lepels van tafel gehaald en op de daarvoor bestemde serveerwagens geplaatst. Daarna werden er grote voorverwarmde borden op tafel gezet. Ook werd het bestek naast de borden gelegd net zoals in een restaurant. Daarna kwamen de twee koks grote schalen aardappelen, groenten en vlees serveren. Er werden ook kommen met jus op alle tafels neergezet, zodat de begeleiding, waaronder Jozef, konden beginnen met het opscheppen van de hoofdmaaltijd.

Eerst zorgde Jozef dat de beide gasten eten op hun borden kregen en daarna schepte hij zichzelf op. Tijdens dat Jozef zelf at moest hij ook Constantijn, die rechts naast hem zat, te eten geven. Die moest het tweede gedeelte van deze maaltijd ook geholpen worden met eten. Rond kwart over zes had iedereen dit ook weer op en werd alles afgeruimd. Daarna werden er bekertjes met roomijs als nagerecht geserveerd door drie begeleiders. Het was inmiddels half zeven geworden toen iedereen heerlijk had gegeten. Daarna werden alle tafels afgeruimd, maar iedereen moest nog even aan tafel blijven zitten, want nu kwam de hoofdleider Esmeralda aan het woord. Er zou besproken worden wat men in het weekeinde zou ondernemen. “Vanavond kan iedereen doen wat hij of zij zelf wil”, begon ze. Ze ging verder en zei: “Morgen, na het ontbijt,

mogen zestien gasten mee gaan varen over het Veerse Meer naar het plaatsje Veere. Van de gasten die niet mee willen varen, mag er de helft en enkele personen van onze begeleiding, met busjes mee naar de kade in Veere om alle bootjes te verwelkomen. Degenen die mee willen kunnen dit aan mij kenbaar maken via hun begeleider of begeleidster en dan bekijken wij wie er morgen mee zullen gaan. De anderen die overblijven mogen volgende week zaterdag mee. Morgenvroeg, na het ontbijt, krijgen jullie dan te horen wie morgen meegaat. Morgenmiddag na het rusten, voor degenen die hier willen blijven en als de andere weer terug zijn, gaan we nadat iedereen koffie heeft gedronken met zijn allen een kleine speurtocht houden. Alleen 's avonds is dan het diner om zes uur, omdat de laatste personen niet eerder te-

rug kunnen zijn. Alle andere avonden is het avondeten gewoon om half zes, mits dat het niet anders kan. Men moet dan wel zorgen dat iedereen aan tafel is om te eten. 's Avonds is er een gezellige avond met muziek en wie wil mag dan ook dansen. Zondagmorgen hebben we voor degenen die het wensen, om half elf een gebedsdienst, die voorgegaan wordt door een priester. 's Middags na het rusten en de koffie gaan we een wandeling maken langs de westkant van het Veerse Meer. Zondagavond is iedereen weer vrij. Maandagmorgen, na het ontbijt zullen we samen weer het programma voor de komende week besproken."

Nu kon iedereen eerst met hun begeleiding bespreken of men mee wilde gaan varen. Daarna zou iedere begeleider of begeleiderster aan de hoofdleiderster doorgeven wie er

wel mee wilde gaan varen en wie niet, zodat er groepjes van vier gasten gemaakt konden worden. Dit moest, omdat er per roeiboot maximaal vier gasten en één begeleider of begeleidster mee konden om de boot voort te bewegen. Martijn en Constantijn wilden het graag beiden eens meemaken, dus gaf Jozef hen allebei op. Nu kon iedereen nog gaan doen wat hij of zij wilde tot de gasten naar hun bed gebracht werden. Sommigen wilden nog even een klein stukje gaan wandelen met hun begeleidster of begeleider. Anderen wilden nog even een kaartje leggen maar er waren er ook die gewoon heerlijk op het terras wilden gaan zitten, zoals de gasten van Jozef.

Zoals u vaker in dit boek zult lezen zijn de twee gasten van hem, Constantijn en Martijn, na het avondeten vaak op het ter-